

**Ecclesiasticae Historiae, Et Dicta, Inprimis Memorabilia,
Christi, Apostolorum, Martyrum, Confessorum, Doctorum,
& hostium veteris Ecclesie: singulari iudicio, & pio studio,
ex Eusebio Cæsariensi ...**

Eusebius <Caesariensis>

Haer. Chr. Egen., 1571

VD16 E 4284

63. De Maximiano Caesare interficiente medicos, à quibus, correptus morbo diuina vltione, curari non potuit. Cap. 18.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69335](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69335)

63. DE MAXIMIANO CAESARE
interficiēte medicos, à quibus, cor-
reptus morbo diuina vltione,
curari non potuit.
Cap. 18.

Vindice decubuit malè tortus numinis ira,
Hostis qui Christi Maximianus erat.
Durus vbi toto seuiret corpore morbus,
Nec requies homini nocte dieq; foret:
Hic medicos Caesar vocat impius arte peritos,
Ut releuent tanto morbida membra malo.
Ast vbi non quisquam flagrantem tolleret aestum,
Sustulit is claros seuus in arte viros.
Hos inter quidam fertur dixisse tyranno,
Instinctu sancti, talia verba, Dei:
Occupat o mentis quæ te caligo furentem,
Error quisue ferox Induperator habet?
Non tollunt homines, vindex quæ numinis ira
Irrogat offensi, non peritura mala.
Te non humanus torquet, mihi credito, morbus,
Quem poterit medici tollere docta manus.
Egeris in seruos Christi, quàm seua memento,
Impius in sanctos quæ malefacta viros.
Hinc nosces morbi causam flagrantis, & vnde
Certa petenda tibi sit medicina mali.
Ipse licet tollar seuo nunc ense peremptus,
Tu tamen à morbo non releuatus eris.